

КОНКУРС ЗА ИЗБОР НАЈБОЉИХ СТУДЕНТСКИХ РАДОВА О ЕВРОПСКОЈ УНИЈИ

Министарство за европске интеграције Владе Републике Србије (у даљем тексту Министарство) расписује наградни конкурс за избор најбољих индивидуалних студентских радова о процесу европског интегрисања и приступању наше земље Европској унији.

Институције које се баве образовањем, посебно високим, имају значајну улогу у изградњи демократског грађанског друштва у Србији и доприносе утемељеном ширењу европских идеја и вредности. Зато је са универзитетима у Београду, Крагујевцу, Нишу и Новом Саду још 2006. године потписан *Меморандум о сарадњи*. Важност ове сарадње наглашена је и *Стратегијом комуникације о приступању Републике Србије Европској унији*. Институције Републике Србије, укључене у процес европске интеграције, предузимају континуиране мере и активности правовременог и објективног информисања јавности о неопходним реформама које процес преговора о чланству у ЕУ подразумева. Један од кључних партнера Влади у информисању и комуникацији о приступању Србије Европској унији јесте академска заједница, пре свега због свог потенцијала да подстакне аргументоване јавне расправе о темама у вези са ЕУ и приступним процесом Републике Србије.

Посебан значај у процесу интегрисања у Европску унију има партнерство с младим академским грађанима. Њихово креативно деловање у данашњим околностима потребно је да би се покренула важна питања и усвојила најбоља решења, која на темељу заједничких европских вредности, трајно доприносе одрживом напретку Републике Србије. Увид у размишљања садашње генерације младих, важан је део тих напора. Због тога је и циљ овог наградног конкурса да непосредно укључи младе академске грађане у отворену аргументовану дебату о сада и убудуће битним аспектима приступног процеса и перспективама чланства Републике Србије у Европској унији. Саобразно том циљу, радови би требало да одговоре на једно од пет предложених проблемских питања:

- 1. *Како постићи визију заједничке будућности Србије и Европске уније у оквиру могућег учешћа Србије у раду Конференције о будућности Европе?***

Пандемија КОВИД-19 успорила је почетак Конференције о будућности Европе, која је требало да отпочне 9. маја 2020. године, симболично на седамдесету годишњицу објаве Шуманове декларације. Ток припремања и почетак овог заједничког подухвата Европског парламента, Савета и Комисије, у равноправном партнерству са државама чланицама, отежала су искушења сузбијања заразе и ношења са бременом њених последица, доводећи као никада пре у питање јединствени модел Европске уније. Истовремено су све заједничке недаће додатно потврдиле основаност решености да се не одустане од покретања процеса организованог размишљања свих грађанки и грађана ЕУ о њиховој Унији, изазовима са којима се суочава и заједничкој будућности коју удружено желе да изграде у циљу солидарности. Конференција је, као отворени нови простор за расправу грађанки и грађана свуда у Европској унији о будућности европског пројекта, званично започела на Дан Европе 9. маја ове године.

Младим Европљанкама и Европљанима дата је средишња улога у свеобухватно укључујућем обликовању гледишта како ЕУ може одговорити на постојеће њихове забринутости. Према досадашњима становиштима Европског парламента и појединих држава чланица Уније, у првом реду Вишеградске групе, уз јасну подршку Републике Аустрије, а саобразно и приоритетима Републике Словеније, која сада председава Саветом, једино је изводљиво да Конференција о будућности Европе дође до целовите заједничке визије европске будућности учешћем и својих западнобалканских партнера проширења. Због неодвојивости будућности ЕУ и будућности Западног Балкана суштински је битно да се западнобалканске грађанке и грађани, у првом реду млади, укључе у ту расправу изношењем мишљења и предлагањем како би убудуће Европска унија, у оквиру европске политике, могла најподесније испунити задатке кључне за добробит данашњих и следећих генерација Европљана.

Иако је будућност Европске уније и будућност Западног Балкана заједничка, још увек није нађено решење за укључивање мишљења и предлога визије будућности ЕУ из овог њеног будућег саставног дела. Постављеним проблемским питањем млади академски грађани у Републици Србији позивају се да посвете своју креативност образложеном изношењу замисли *како постићи то да, према постојећем начину одвијања Конференције о будућности Европи, а уз доследно поштовање правила учешћа и вредности јавне расправе утврђених њеном повељом, укључе сопствена гледишта и предлоге у уобличавање визије будућности европског пројекта оснаженог демократским легитимитетом и функционисањем, већ и да то учине полазећи од локалног до европског нивоа, уз визију заједничке будућности*

Европске уније и Србије чије грађанке и грађани одлучно подржавају циљеве и вредности Уније, који су у њиховом интересу, интересу европске демократије и интересу Европе. Полазна сагласност у ЕУ је да за ове интересе Унија мора бити способна да оствари зелену и дигиталну трансформацију, јачање отпорности Европе, њеног друштвеног уговора и конкурентности европске индустрије, тиме што је у исти мах европска политика усмерена и на отклањање неједнакости и обезбеђење праведне, одрживе, иновативне и конкурентне економије у којој нико није запостављен, као и на одлучније суочавање са геополитичким изазовима у глобалном окружењу после кризе проузроковане пандемијом КОВИД-19, уз преузимање водеће глобалне улоге потврђивањем својих вредности и стандарда у свету у којем су превирања све присутнија.

Неизоставно је у свим одговорима доследно узимати у обзир успостављене саставне чиниоце Конференције, њен управљачки оквир и до сада издвојене теме на дигиталној платформи која је конференцијска окосница, као и обавезу за све учеснице и учеснике расправа да поштују све вредности садржане у Повељи о начелима.

2. Које су поуке пандемије за постизање отпорности на могуће сличне кризе у будућности и одрживости друштава и економије Европске уније?

Сплет регионалних и глобалне економске кризе до 2019. године узроковао је настанак низа темељних питања организације човечанства. Те кризе је током 2020. године надмашила, дубином и обухватом створених изазова, криза изазвана пандемијом КОВИД-19, чије трајање још увек нема краја. Показало се да је репертоар уобичајених начина и националног, регионалног и глобалног кризног управљања недовољан. Садашња „људска криза“, како је већ у марту 2020. године одређено стање човечанства погођеног недаћама нове и непознате заразне болести у једној од првих објављених целовитих анализа и предлога практичних политика нове серије издања Уједињених нација, чију израду је покренуо њен генерални секретар ради пружања саветодавне помоћи државама и друштвима света, пружила је сасвим нове поуке за постизање одрживости и отпорности.

Пандемијска криза брзо је у првим месецима 2020. године дала прву, најважнију, најтежу и трајну поуку. То је поука да су напори за чување живота људи, јавног здравља и средства и услова привређивања за достојанствени живот недељиви од предузимања далекосежних трансформација којима се неће снижавати глобалне амбиције. Ове амбиције споразумно су одређене још 2015. године.

Изражене су не само Агендом за одрживи развој 2030. године и Париским споразумом уз Оквирну конвенцију Уједињених нација о климатским променама. Искузује их целина међународно договорених обавеза да се просперитет људи свуда постиже праведно неизостављањем никога и задовољењем потреба данашњих генерација без прекорачења граница планете и угрожавања будућих генерација.

Европска унија и њене државе чланице, које су предводиле настојања да се такве глобалне амбиције договоре, нашле су се на најзахтевнијој провери могу ли ову прву и најважнију поуку кризе учинити и полугом неснижавања својих амбиција и замајцем убрзавања њиховог остварења. Неспорно је лествица амбиција ЕУ високо постављена Стратешким програмом Европског савета за раздобље 2019-2024. Радно су политичким смерницама Европске комисије за овај петогодишњи период изнете амбиције постизања дубоке трансформације ЕУ. „Унија већих стремљења“ није пуки наслов који је свом изборном програму 2019. година дала Урсула фон дер Лајен, тада кандидаткиња за положај председника Комисије. Већа стремљења свих и свуда јесу истински резиме налога данашњег времена да би се „људска криза“ окончала демократски усвојеним правичним решењима за свеобухватно искорењење постојеће неодрживости човечанства, његовим оздрављењем из основа, а за добробити свих друштва и природне средине ради јачања отпорности друштава и економија пред могућим ударима нових недаћа.

Које су биле поуке кризе за Европску унију да не спушта ниво својих амбиција и како их је на делу и каквим активностима користила да убрза своје трансформисање ка достизању добробити, отпорности и одрживости својих друштава и економије јесу главне нити питања ове проблемске потке. Одговор може чинити критички спроведени аналитички преглед целине досадашњих постигнућа Европске уније у претварању било наведене основне поуке кризе изазване пандемијом КОВИД-19, било њених осталих поука у покретаче убрзаног достизања несмањених трансформацијских амбиција ради отпорног, равномерног, праведног и одрживог опоравка добробити својих друштава и економије. Може се одговор дати и сачињеном подробном анализом одређеног процеса европске политике за који се засновано налази да су у њему поуке кризе најопипљивије омогућиле јачање отпорности и одрживости добробити друштва и опоравак европске економије. Такође, одговор може бити и потанко сачињена анализа стварања, из поука пандемијске кризе, неког од јединствених нових решења, инструмента или поступка који се оцењује најизгледније делотворним у постизању одрживости и добробити друштава и економије ЕУ и стварању њихове трајне отпорност на будуће шокове.

3. *Може ли се спровођењем Зелене агенде за Западни Балкан убрзати опоравак од социо – економских последица пандемије, као и зелена и дигитална трансформација у Републици Србији?*

Када је Европска комисија, по ступању на дужност 1. децембра 2019. године, већ 11. децембра исте године објавила Европски зелени договор није мањкало изненађења и противречних реаговања. Председница Комисије, Урсула фон дер Лајен, ту главну стратегију остваривања инклузивног и одрживог раста и кључну ЕУ стратегију остваривања УН Агенде за одрживи развој 2030. године и достизања њоме утврђених циљева одрживог развоја појачавањем климатске амбиције у односу на Париски споразум уз Оквирну конвенцију Уједињених нација о климатским променама, представила је као тренутак раван „људском спуштању на Месец“. Овакву оцену подржао је део јавности. Оспоравајућа мишљења углавном су истицала претераност предвиђених резова. Оштра критичка мњења указивала су на недовољност планираних трансформацијских захвата и недовољну брзину предвиђених корака да се климатска криза оконча. Одређивањем да стратешки циљ буде да ЕУ до 2030. године више него преполови емисију гасова са ефектом стаклене баште и да до 2050. године Европа постане први климатски неутрални континент, усмерено је спрезање свих секторских политика ЕУ зеленим и дигиталним трансформисањем. Суштински Европским зеленим договором настојао се подесити јединствени европски пројекат за солидарност потребну у данашњем свету где су државне границе вишеструко премрежили „проблеми без пасоша“.

Наративи прелазака који ће се према Европском зеленом договору остваривати и све подршке, отпори, и критике носили су од почетка јасни печат сажетих социјалних, економских и природносрединских неједнакости и територијалних неравномерности унутар и међу државама чланицама Уније. Био је то основни разлог због којег нису довољно уверљивости за обезбеђивање равномерности развоја пружали ни започињање унапређења кохезионе политике, нити планирани Механизам праведне транзиције међу додатним потпорама зеленој и дигиталној трансформацији. Препандемијско стање показивало је неопходност неодложног предузимања намераваних промена. Међутим, страховања сиромашнијих држава чланица од опасности заостајања нису ублажена. Нису отклоњене ни бриге богатијих ЕУ чланица да је највећа постојећа претња временско кашњење зеленог и дигиталног трансформисања јер се пропушта последњи час када

се кореним променама још може добити пресудна трка за климатски „укупну нулу“ и постизање добробити, одрживости и отпорности.

Пандемија је током 2020. године била право чистиште наратива зелене и дигиталне трансформације Уније. Околности пандемијске кризе стварно су доказале да заједничко предузимање унутар и међугенерациски праведног трансформисања, од локалних до глобалних односа, за добробит, одрживост и отпорност није нити пуки хировити политички инжењеринг, нити скуп порука пријемчивих различитим јавностима већ последња прилика садашњим генерацијама да се ишчезнуће човечанства избегне. Тако је пандемија допринела оснажењу трезвених становишта да је неизоставна транзиција ка економији која је за добробит и здравље и људи и планете „изнова бољим грађење унапред“ односа друштава која су кохезивна и солидарна, зато што су демократска, укључујућа, родно равноправна и унутар и међугенерациски праведна, и да мора бити заједничка. Заједничка како за државе чланице ЕУ тако и њене западнобалканске партнере проширења, као и све државне јединице међународног система.

Европска комисија је 27. маја 2020. године предложила главни план за постковид опоравак предвидевши му двоструку намену. Намењен је, на једној страни, да осигура средства за заједничко „изнова боље грађење унапред“ створеним новим финансијским инструментом „ЕУ Следећа генерација“ који би био „уграђен у моћан, модеран и реструктурирани буџет“ вишегодишње перспективе за раздобље до 2021. до 2027. године – што је и постигнуто 17. децембра 2020. године. Друга намена, недељива од прве, јесте да ЕУ подупре „изнова боље грађење унапред“ заједно са својим западнобалканским партнерима проширења. Обухватање Западног Балкана прилагођавањем Европског зеленог договора стратегијом Зелене агенде за регион ради опоравка од соци-оекономских последица пандемије зеленом и дигиталном трансформацијом и постизања добробити, одрживости и отпорности подржано је и финансијски. Новим Економским и инвестиционим планом за Западни Балкан и омогућавањем доступности средстава Европског фонда за одживи развој плус (ЕФСД+) повећан је обим расположивих ЕУ инструмената потпоре реформама њених партнера проширења у региону.

Укључивање региона у зелено и дигитално трансформисање заједно са Европском унијом спрегло је Зеленом агендом унапређене процесу приступања, посебно четврти кластер тематских политика ЕУ преговарачких оквира *Зелена агенда и одржива повезаност*. Остваривање Зелене агенде за Западни Балкан као стратегије западнобалканског убрзаног и инклузивног опоравка и раста и постизања одрживости и трајне отпорности ради потпунијег остваривања економске и

социјалне конвергенције ужива и ЕУ подршку осталим инструментима. Међу њима су и даље, износом од 14.2 милијарде евра, најобимнија средства инструмента Претприступне помоћи и у новој вишегодишњој перспективи од 2021. до 2027 године (ИПА III). Додатно, правилима унапређеног приступног процеса, односно „нове методологије“, предвиђено је да испуњавање мерила кластера тематских политика ЕУ оквира приступних преговора омогућава приступајућој држави и приступ Унијиним инструментима финансирања односних политика. Унутар оваквог склопа односа и веза значајних за убрзавање опоравка и нужног зеленог и дигиталног трансформисања, неопходног за опоравак чији резултати су инклузивни и одрживи раст и одрживи развој који никога нигде у Србији не изоставља, одговоре на постављено проблемско питање потребно је усредсредити *на издвајање оних преимућстава Републике Србије које може користити да примереним спрезањем одговарајућих политика олакша отклањање системских недостатака и структурних слабости на свим трансформационим путањама, ближе одређеним у документу Смернице за примену Зелене Агенде за Западни Балкан које је сачинила Комисија да прате Економски и инвестициони план за регион.*

4. *Да ли је новим начином вођења процеса приступања, тј. применом нове методологије, оживљена политика проширења Европске уније?*

Колико је политика проширења Европске уније „жива и здрава“, а колико су је нагомилани изазови превладали питање је које чини предмет спорења која не јењавају. Окрњена је традиционално „танка“ спремност појединих држава чланица Уније за ширење ка земљама чије се демократско уређење историјски није беспрекорно развијало. Повећане су препреке за текуће процесе приступања и Републике Србије и Црне Горе, услед противљења неких чланица ЕУ њиховом динамизирању. Вођене билатералним интересним рачуницама, чак су и поједине најскорије примљене чланице Уније поставиле препреке отварању процеса приступних преговора Републике Северне Македоније и Републике Албаније.

Непобитно је да се ток остваривања стратешки постављеног приоритета Европска комисије у фебруару 2018. године да Унија повећа посвећеност свом проширењу западнобалканским партнерима брзо пресекао са кулминационим таласом првог чланског „скупљања“ ЕУ. Када се крајем 2019. године испоставило да је политика проширења озбиљно клонула, превладала је оцена да пут њеног оправљања мора полазити од лечења сагледаних мана склеротичних и могуће недогледно трајућих, приступних процеса два западнобалканска партнера ЕУ

проширења, Републике Србије и Црне Горе. Првенствено је ипак било да се за потребе постизања сагласности о отпочињању приступних преговора са две државе кандидата, Републике Северне Македоније и Републике Албаније, нађу сврсисходна решења примењива и за два преостала потенцијална кандидата у западнобалканској шесторци. Тако се дошло до компромиса о оцеловљеном развијању новог скупа начина побољшаног вођења процеса приступања временски разборитог трајања, односно краће „нове методологије“. Исход пружене заиста уверљиве европске изгледности партнерима проширења ЕУ на Западни Балкан требало је да буде њихов догледни пријем у чланство. Комисија је у фебруару 2020. године сачинила ново уређење приступног процеса уверљиве европске перспективе Западног Балкана. Савет га је одобрио крајем марта. Међутим, бројна су гледишта да је и ова измена само „димна завеса“, тек промена ради промене, како се у већ дуго нединамичној политици проширења ЕУ заправо ништа не би изменило.

Међу гласовима у овешталом спектру опредељења од „еврореалистичких“ и „евроскептичних“ до „еврофобичних“ рефрен постаје „*plus ça change, plus c'est la même chose*“, па чак и међу „еврооптимистичним“ и „еврофилским“. Прст се упира на „нову методологију“ као доказ у прилог недостижности да се у догледно време политика проширења ЕУ покрене са „мртве тачке“ у којој предуго тавори. После више од годину дана од завршног процеса одобравања држава чланица ЕУ да се унапреде приступни процеси западнобалканских партнера, без обзира што није ишчилела вредност стратешке процене Уније да је проширење на Западни Балкан њена пресудна геополитичка инвестиција у сопствену безбедност и стабилност, државе чланице Уније и даље нису постигле договор о датуму отварања приступних преговора отпочињањем међувладиних конференција нити са Републиком Северном Македонијом, нити са Републиком Албанијом. Поред тога уз непомићност тока процеса приступања озбиљним потврдама запалости у обамрлост политике проширења ЕУ сматра се и „покретност мета“ процеса, односно стално колебање приступних захтева.

После првог одржавања „политичких“ међувладиних конференција са приступајућим државама, Републиком Србијом и Црном Гором, у јуну 2021. године у Луксембургу, које су прихватиле могућност да се у њиховим постојећим преговарачким оквирима изврши потребно прилагођавање за примену одговарајућих чинилаца новог система начина вођења приступног процеса, тј. „нове методологије“, гледишта о оживљавању политике проширења остају подељена. Неверицу у отпочињање динамичнијег одвијања приступних преговора није развејало ни на овој међувладиној конференцији ЕУ са Србијом потврђено

отпочињање новог начина вођења њеног приступног процеса и да је у прилагођеном преговарачком оквиру отворен први кластер ЕУ тематских политика *Основе* одлучујући за брзину отварања свих осталих кластера. Република Србије је до конференције, за чије се одржавање пре краја португалског председавања упорно залагала, извршила институционална подешавање ради доследног испуњавања свих нових захтева за успешну примену прихваћених побољшања приступног процеса, посебно снажнијег политичког усмеравања његовог вођења, консолидовала је националну преговарачку структуру, убрзано постигла напредак у резултатима реформи према мерилима за напредовање у приближавању постигнућима тематских ЕУ политика првог кластера *Основе* прилагођеног преговарачког оквира и у потпуности припремила све да задовољи мерила за отварање трећег кластера ЕУ тематских политика *Конкурентност и инклузивни раст* и четвртог *Зелена агенда и одржива повезаност*.

Како се и даље или уздржано прима или негира да је политика проширења Европске уније оживљена *одговор на постављено проблемско питање омогућава излагање чињенично засноване оцене да ли је ова ЕУ политика, сматрана њеном најуспешнијом политиком, оживљена новим начином вођења процеса приступања Западног Балкана*.

5. *Зашто је очување европских вредности кључно за опстанак Европске уније, а њихово јачање важно за повећање добробити свих грађана на Западном Балкану?*

Европске вредности изричито наведене у члану 2. Уговора о Европској унији су: људско достојанство, слобода, демократија, једнакост, владавина права и поштовање људских права, укључујући и поштовање права мањина. Све су део европског идентитета и узајамног уважавања и заједничке су свим државама чланицама Европске уније и сваком друштву у којем морају преовладати: плурализам, недискриминација, толеранција, правда, солидарност, и једнакост жена и мушкараца.

Европска комисија је у 6. фебруара 2018. године објављеној комуникацији *„Веродостојна перспектива проширења и појачано ангажовање ЕУ на Западном Балкану“*, краће названој новом стратегијом проширења ЕУ на Западни Балкан, истакла да приступајуће земље и земље кандидати превасходни приоритет у преговорима морају дати *„владанин права, правосуђу и основним правима“*. Посебно је истакла да приступање Европској унији није сводиво на *„технички*

процес“, него је „генерацијски избор, заснован на основним вредностима, које свака држава мора активније да прихвати, почев од своје спољне и регионалне политике све до тога шта се предаје деци у школама“.

Процењена веродостојна сагледаност проширења Уније на Западни Балкан, која истиче и могући временски хоризонт пријема у чланство 2025. године, истакла је два повезана услова. Први је да ЕУ постигне да буде „јача и чвршћа пре него што постане већа“, а други да две приступајуће државе, две државе кандидати за чланство, и два потенцијална кандидата „снажније и веродостојније прихвате ове основне вредности ЕУ“. Чврстина и веродостојност прихватања вредности ЕУ јесте кључно мерило „на основу којег ће ЕУ процењивати изгледе ових земаља“. Становишта Комисије да „њихово непоштовање такође спречава инвестиције и трговину“, те да „јачање владавине права није само институционално питање“ него „захтева друштвену трансформацију“ не остављају простор никаквој сумњи да Европска унија сматра заједничке европске вредности каменом-темељцем „стабилне, снажне и уједињене Европе“.

Комисија је направила искорак да 2018. године прегледно и јасно изложи стратегију политике веродостојног проширења на Западни Балкан. Процена да је веродостојно сагледива изгледност чланства у Унији њено „моћно средство за унапређење демократије, владавине права и поштовања основних права“ на Западном Балкану, јер може да покрене нужну социјалну трансформацију ка оживотворењу заједничких вредности у сваком партнеру проширења појединачно и региону у целини. Због тога је у овој стратегији подробно указано на користи које остварење заједничких европских вредности доноси грађанкама и грађанима и Уније и Западног Балкана.

На Западном Балкану, у складу са овако уоквиреним скупом вредности које творе ефикасна и стварна друштва владавине права, како је то Европска унија у овом документу и истакла, једино се уверљивим објашњењима зашто је остварење европских вредности кључно за добробит сваке грађанке и грађанина и друштва у целини, може успешно постићи потребна обухватна социјална трансформација. Пружени одговори на ово питање могу значајно допринети унапређењу начина и средстава деловања власти, цивилног друштва и пословног сектора у приступајућим земљама, кандидатима и потенцијалним кандидатима са Западног Балкана за убрзање процеса оживотворења заједничких европских вредности, чиме доприносе и њиховом очувању у Европској унији.

Ко може да конкурише?

Конкурс је отворен за студенте програма основних академских студија и програма мастер академских студија свих универзитета у Републици Србији.

Напомена ауторима

Претходно објављени радови, радови који су раније награђивани, као и они који су поднети на друге конкурсе или чекају одобрење за објаву, биће дисквалификовани.

Злоупотреба, плагирања и аутоплагирања садржаја, биће спречени веродостојном провером оригиналности текста сваког рада.

Стандарди за израду рада

Област и наслов рада. На првој страни написати одабрано проблемско питање (једно од пет), као и наслов рада. Напомињемо да у самом тексту рада студент не сме да наводи личне податке.

Фонт и обим текста. Рад треба да буде написан у текст процесору *Microsoft Word*, фонтом *Times New Roman* величине 12, на српском језику, ћирилицом, са размаком редова од 1,5. Обим основног текста рада треба буде између 10 и 16 страна. Рад уз основни текст обавезно садржи списак литературе сачињен навођењем коришћених јединица примарних и секундарних извора. Рад може имати и додатне наведене прилоге. Прилоге какви су табеле, графикони, слике, итд. сместити на крај рукописа, а у самом телу текста основног излагања назначити место односног прилога који је дат на крају рада.

Резиме. Резиме дужине између 150 и 300 речи мора бити на почетку рада и садржати полазну претпоставку и циљ рада, примењене методе, главне резултате и закључке.

Кључне речи. Иза резимеа наводи се до пет кључних речи писаних *Italic* стандардним словима и одвајаних запетом.

Референце у тексту. На коришћене изворне јединице литературе у тексту се упућује коришћењем Чикаго стила библиографског цитирања који можете преузети [овде](#).

Страна имена. Страна имена која се појављују у основном тексту, треба транскрибовати на српски језик, а при првом навођењу у загради ставити име у оригиналу.

Табеле, графикони, схеме, слике. Табеле и графикони треба да буду сачињени у текст процесору *Microsoft Word*-у. Свака табела, графикон, схема и слика мора имати редни број, наслов или потпис (не дужи од једног реда). Слике треба припремити у електронској форми са резолуцијом од 300dpi и форматом jpg. За илустрације преузете из других извора (књига, часописа) аутор је дужан да упути на извор.

Списак литературе. На крају текста треба приложити списак литературе која је навођена у тексту, по азбучном реду презимена аутора (модел: Презиме, Име, „Наслов“, Место издања, Издавач, година издања), а у случају онлајн садржаја наводи се линк и датум посете наведеном сајту. Навођење необјављених радова није пожељно, а уколико је неопходно треба навести што потпуније податке о извору.

Предати радови који нису припремљени према правилима конкурса и наведеним стандардима за израду рада, неће бити разматрани.

Оцењивање пристиглих радова

Комисија састављена од професора Универзитета у Београду вредноваће квалитет благовремено пристиглих радова на конкурс. Аутори три најбоље оцењена рада добијају наградне хонораре.

Критеријуми и методологија оцењивања радова:

КРИТЕРИЈУМИ	Максималан број поена
1. Предметна усаглашеност теме рада са проблемским опсегом једног од пет понуђених питања	5
2. Проблемска и предметна усаглашеност наслова рада са садржајем рада	5
3. Адекватност апстракта и кључних речи	5

4. Актуелност и релевантност тематизације одабраног проблемског питања	5
5. Оригиналност рада (креативност, иновативност, комплексност изложеног)	5
6. Квалитет продубљеног и критичког промишљања	5
7. Организација излагања у кохерентну целину (структура рада)	5
8. Стил писања, јасноћа, правописна тачност и разумљивост језика	5
9. Релевантност и обим коришћене примарне и секундарне домаће и иностране литературе	5
10. Познавање материје која се обрађује у раду	5
Максималан број поена	50

Наведени елементи, оцењују се на скали од један до пет, при чему је један (1) најнижа оцена, а пет (5) највиша. Поред бројчаних оцена претходних елемената, додатно су могући и описни коментари конкурсне комисије.

Хонорари за ауторе најбоље рангираних радова

Аутор прворангираног рада закључиће Уговор о ауторском делу са Министарством и добити хонорар у висини од 85.000 динара нето.

Аутор другорангираног рада закључиће Уговор о ауторском делу са Министарством и добити хонорар у висини од 55.000 динара нето.

Аутор трећерангираног рада закључиће Уговор о ауторском делу са Министарством и добити хонорар у висини од 35.000 динара нето.

Поред три најбоље рангирана, сви радови који испуне конкурсне критеријуме, биће објављени у електронском зборнику студентских радова.

Начин пријављивања на конкурс

Рад се доставља у једном штампаном примерку и у електронском облику на једном компакт диску. **На штампаном и електронском примерку рада не сме бити наведено име и презиме студента који је аутор, као ни ма који други лични подаци који могу откривати његов идентитет.** Поред рада у штампаној и електронској форми, доставља се приложен засебан затворени коверат у ком мора да буде посебан документ који обавезно садржи: име и презиме студента, контакт податке студента (адреса електронске поште, број фиксног и мобилног телефона), назив факултета, назив студијског програма, степен и година студија, назив рада и број индекса. Заједно се рад у једном штампаном примерку и у електронском облику на једном компакт диску и засебна затворена коверта са личним подацима достављају у **једној** запечаћеној коверти, заштићеној од оштећења која могу настати у транспорту. **Приспеле пријаве које не испуњавају овај захтев, неће бити узети у разматрање.**

Претходно наведена пријавна документација за конкурс, с напоменом **на коверти** „**За студентски конкурс**“, доставља се или лично на писарници, или слањем поштом, адресирана на:

Министарство за европске интеграције
Сектор за комуникације и обуку и припрему српске верзије правних тековина
Европске уније
Немањина 34
11000 Београд

За сва питања у вези са процедуром пријављивања на конкурс Министарства за европске интеграције, заинтересовани се могу обратити путем електронске поште на електронску адресу: office@mei.gov.rs.

Рок за конкурисање

Конкурс ће бити отворен од дана објављивања, 18. августа, закључно са 18. октобром 2021. године. Благовременом доставом сматраће се и достављање препорученом пошиљком предатом пошти најкасније до наведеног закључног термина трајања конкурса, без обзира на датум приспећа у Министарство за европске интеграције.

Неће се разматрати пријаве послате после наведеног рока, нити пријаве послате на други начин (на пример факсом или електронском поштом) или испоручене на другу адресу.

Резултати конкурса биће објављени на званичној интернет страници Министарства за европске интеграције www.mei.gov.rs. Сви аутори чији радови буду одабрани за објављивање биће појединачно контактирани.